

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI**

Zagreb, studeni 2006.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI**

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuju se način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost.

Članak 2.

(1) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je pripremanje hrane i pružanje usluga prehrane, pripremanje i usluživanje pića i napitaka i pružanje usluga smještaja.

(2) Ugostiteljska djelatnost je i pripremanje hrane za potrošnju na drugom mjestu s ili bez usluživanja (u prijevoznom sredstvu, na priredbama i sl.) i opskrba tom hranom (catering).

Članak 3.

(1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge, trgovci pojedinci i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj).

(2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom mogu obavljati i:

- javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode
- zdravstvene ustanove lječilišta,
- ugostiteljske obrazovne ustanove, te učenički i studentski domovi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima,
- Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član,
- Hrvatski planinarski savez i njegove članice u svojim planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član,
- lovačke udruge koje su na području lovišta pravo lova stekle koncesijom ili zakupom sukladno posebnim propisima i ribičke udruge, u svojim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce i ribolovce,
- udruge pripadnika nacionalnih manjina u svojim prostorijama i prostorima za potrebe svojih članova i drugih pripadnika te nacionalne manjine odnosno pripadnika istog naroda u svrhu održavanja kulturnih i drugih događanja radi očuvanja, promicanja i iskazivanja nacionalnog i kulturnog identiteta nacionalne manjine
- ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i sl., najduže dva sata prije do dva sata nakon kazališnog događaja za potrebe svojih korisnika.

(3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe koje nisu registrirane kao obrtnici ili trgovci pojedinci.

(4) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom određene ugostiteljske usluge mogu pružati pravne osobe koje nisu ugostitelji.

Članak 4.

(1) Pravna ili fizička osoba može organizirati usluge smještaja i prehrane u sklopu organiziranog odmora djece u ugostiteljskom objektu zatvorenog tipa - odmaralištu za djecu, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i drugim propisima.

(2) Pravna ili fizička osoba dužna je za pružanje ugostiteljskih usluga iz stavka 1. ovoga članka ishoditi rješenje ureda državne uprave u županiji odnosno upravnom tijelu Grada Zagreba

nadležnom za poslove ugostiteljstva prema mjestu sjedišta objekta (u daljnjem tekstu: nadležni ured) o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i drugim propisima, koji to rješenje upisuje u Upisnik objekata zatvorenog tipa.

(3) Ministar nadležan za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom, uz suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo, propisuje minimalno tehničke uvjete za pružanje usluga iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Nadležni ured rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz propisa donesenog na temelju stavka 3. ovoga članka.

(5) Ministar će pravilnikom propisati sadržaj i oblik obrasca prijave i način vođenja Upisnika iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 5.

Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na:

1. pružanje usluga prehrane i smještaja u objektima ustanova socijalne skrbi, zdravstva, odgoja, obrazovanja i drugih sličnih ustanova, Oružanih snaga Republike Hrvatske i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, ako te usluge pružaju njihovi djelatnici isključivo svojim djelatnicima, pripadnicima ili korisnicima;
2. pripremanje i usluživanje toplih i hladnih napitaka, bezalkoholnih pića i jela koje pravne i fizičke osobe organiziraju za potrebe svojih djelatnika i svojih članova u svojim poslovnim prostorijama i prostorima.

II. UGOSTITELJSKI OBJEKT I NAČIN POSLOVANJA UGOSTITELJA

Članak 6.

Ugostiteljska djelatnost obavlja se u objektu namijenjenom, uređenom i opremljenom za pružanje ugostiteljskih usluga, a koji može biti u:

- građevini, odnosno zasebnom dijelu građevine (zgrada, kiosk, kontejner, plutajući objekt i sl.),
- poslovnom prostoru gdje se obavlja druga djelatnost,
- nepokretnom vozilu i priključnom vozilu, željezničkom vagonu i plovnom objektu kojim se obavlja prijevoz putnika,
- šatoru, na klupi, kolicima i sličnim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

Članak 7.

(1) Ugostiteljski objekti s obzirom na vrstu ugostiteljskih usluga koje se u njima pružaju razvrstavaju se u skupine:

1. Hoteli
2. Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj
3. Restorani
4. Barovi
5. Catering objekti
6. Objekti jednostavnih usluga.

(2) Ugostiteljski objekti iz skupina navedenih u stavku 1. ovoga članka razvrstavaju se u pojedine vrste polazeći od načina usluživanja i pretežitosti usluga koje se pružaju u objektu.

(3) Pojedine vrste ugostiteljskog objekta mogu biti klupskog tipa (klub), u kojima se ugostiteljske usluge pružaju samo određenoj skupini gostiju (članovima kluba).

(4) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata unutar skupina iz stavka 1. ovoga članka, ugostiteljske usluge koje se moraju i mogu pružati u pojedinoj vrsti ugostiteljskog objekta, te vrste ugostiteljskih objekata koje mogu biti klupskog tipa.

Članak 8.

(1) Ugostiteljski objekti iz skupine „Hoteli“ i kampovi iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ obvezno rade od 0,00 do 24,00 sata svaki dan, a ostali ugostiteljski objekti mogu raditi:

- iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ od 6,00 do 24,00 sata,
- iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću sukladno posebnim propisima, samo u zatvorenim prostorima, od 21,00 do 6,00 sati,
- iz skupine „Restorani“ i „Barovi“ koji se nalaze van naseljenih područja naselja od 0,00 do 24,00 sata,
- u zračnim lukama, željezničkim kolodvorima, autobusnim kolodvorima, sportskim objektima, tržnicama i sl. u radnom vremenu objekta u kojem se nalaze.

(2) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: predstavničko tijelo) može najduže za 2 sata odlukom produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, u skladu s uvjetima propisanim posebnim propisima koji uređuju zaštitu od buke.

(3) Poglavarstvo jedinice lokalne samouprave može po službenoj dužnosti za pojedine ugostiteljske objekte rješenjem najduže za 2 sata odrediti raniji završetak radnog vremena od radnog vremena propisanog stavkom 1. podstavkom 2. i 3. ovoga članka, te radnog vremena propisanog odlukom predstavničkog tijela iz stavka 2. ovoga članka, u skladu s mjerilima koje propisuje predstavničko tijelo odlukom iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka predstavničko tijelo može odlukom propisati drugačije radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka radi organiziranja prigodnih proslava (dočeka Nove godine, svadbi, maturalnih zabava i sličnih događanja), sukladno posebnim propisima koji uređuju zaštitu od buke.

(5) Predstavničko tijelo odlukom propisuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupine „Objekti jednostavnih usluga“.

(6) Predstavničko tijelo odlukom određuje lokaciju područja naselja iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka za svoje područje.

(7) Ugostitelj ili druga pravna ili fizička osoba iz članka 3. ovoga Zakona određuje radno vrijeme drugih vrsta ugostiteljskih objekata za smještaj iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“.

Članak 9.

(1) U obavljanju ugostiteljske djelatnosti, ugostitelj je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog ureda odnosno ministarstva nadležnog za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo),

2. vidno istaknuti na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim odnosno neradnim danima, i pridržavati se istaknutog radnog vremena,

3. utvrditi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i istaknuti ga na recepciji te izvadak iz kućnog reda istaknuti u svim sobama i apartmanima,

4. utvrditi normative o utrošku namirnica za pojedino jelo, piće i napitak, pružiti usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima te na zahtjev normativ predočiti gostu,

5. vidno istaknuti cijene usluga koje se nude, na način dostupan gostima i pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos boravišne pristojbe, cjenike staviti na raspolaganje gostima u dovoljnom broju primjeraka,

6. izdati gostu račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja navesti u računu i iznos boravišne pristojbe,

7. pridržavati se propisanoga radnog vremena,

8. onemogućiti iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz članka 8. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona.

9. na propisan način voditi knjigu gostiju u ugostiteljskom objektu za smještaj,

10. voditi knjigu žalbi na propisan način u svakom objektu, u roku od pet dana izjavljen prigovor dostaviti Državnom inspektoratu te u roku od 15 dana od dana izjavljenog prigovora odgovoriti na prigovor,

11. u ugostiteljskom objektu za smještaj osigurati goste od posljedica nesretnog slučaja,

12. pisanim putem obavijestiti nadležni ured odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, u roku od osam dana od nastale promjene.

(2) Za obavljanje ugostiteljske djelatnosti moraju biti ispunjeni uvjeti koji se odnose na higijenu i zdravstvenu ispravnost hrane, kao i obveze subjekata koji se bave ugostiteljskom djelatnošću glede higijene i zdravstvene ispravnosti hrane, te ostali zdravstveni uvjeti za rad sukladno posebnim propisima.

(3) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja knjige gostiju te knjige žalbi.

(4) Ugostitelj koji u ugostiteljskom objektu pruža usluge turistima dužan je, uz naziv vrste ugostiteljskog objekta, istaknuti i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge turistima.

(5) Predstavničko tijelo može odrediti prostore na kojima se pružaju usluge turistima.

Članak 10.

Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju, ugostitelj ne smije koristiti oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda odnosno Ministarstva.

Članak 11.

(1) Ugostitelj ne smije pružati ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem nadležnog ureda odnosno Ministarstva.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka ugostitelj može povremeno (za vrijeme trajanja manifestacija, sajmova, prigodnih priredbi i sl.) izvan svoga ugostiteljskog objekta obavljati ugostiteljsku djelatnost uz prethodnu suglasnost sanitarnog inspektora o ispunjenju sanitarnih uvjeta.

(3) Učesnici proslava i manifestacija koje u promidžbeno turističku svrhu organiziraju turističke zajednice i jedinice lokalne samouprave mogu na tim događanjima pružati ugostiteljske usluge pripremanja i usluživanja jela, pića, napitaka i slastica, uz prethodnu suglasnost sanitarnog inspektora o ispunjenju sanitarnih uvjeta.

Članak 12.

(1) Zabranjeno je usluživanje odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina.

(2) U ugostiteljskim objektima u kojima se uslužuju alkoholna pića, mora na vidljivom mjestu biti istaknuta oznaka o zabrani usluživanja odnosno konzumiranja alkoholnih pića osobama mlađim od 18 godina.

(3) Predstavničko tijelo može zabraniti usluživanje alkoholnih pića u ugostiteljskim objektima u određenom razdoblju tijekom dana.

Članak 13.

(1) Predstavničko tijelo određuje prostore na kojima mogu biti ugostiteljski objekti u kiosku, kontejneru, nepokretnom vozilu i priključnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i sličnim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga, u skladu s prostornim planom.

(2) Prostori iz stavka 1. ovoga članka ne mogu biti na udaljenosti manjoj od 100 m od postojećeg ugostiteljskog objekta u građevini, zasebnom dijelu građevine, ili poslovnom prostoru gdje se obavlja druga djelatnost, osim ukoliko se ne radi o održavanju manifestacija, sajmova, prigodnih priredbi i sl.

(3) Predstavničko tijelo može propisati vanjski izgled ugostiteljskih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodeći računa o lokalnim ambijentalnim značajkama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. i 3. ovoga članka ugostitelj može odrediti prostor i vanjski izgled ugostiteljskog objekta iz stavka 1. ovoga članka, bez ograničenja iz stavka 2. ovoga članka, ukoliko se on nalazi u sklopu ugostiteljskog objekta iz skupine „Hoteli“ koji se kategorizira zvjezdicama i kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ koji se kategoriziraju i ukoliko takvo određivanje ne podliježe primjeni posebnih propisa.

III. MINIMALNI UVJETI ZA VRSTU I UVJETI ZA KATEGORIJU

Članak 14.

(1) Za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskim objektima moraju biti ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu glede uređenja i opreme ugostiteljskih objekata, usluga, kao i drugi uvjeti propisani ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: minimalni uvjeti).

(2) Ministar pravilnikom, uz suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo, propisuje minimalne uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 15.

(1) Ugostiteljski objekti iz skupine: »Hoteli« i pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine: »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj«, kategoriziraju se u kategorije ovisno o uređenju, opremi, uređajima, uslugama, održavanju i ostalim elementima.

(2) Ministar pravilnikom propisuje koje se vrste ugostiteljskih objekata iz stavka 1. ovoga članka kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za vrste i kategorije, način označavanja vrsta i kategorija, te način kategorizacije tih objekata.

Članak 16.

(1) Za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« mogu se, na zahtjev ugostitelja, utvrditi posebni standardi i dodijeliti oznaka kvalitete.

(2) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za koje se mogu utvrditi posebni standardi i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda iz stavka 1. ovoga članka, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, način utvrđivanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete, način dodjele te izgled oznake kvalitete.

Članak 17.

Ugostiteljski objekt koji prestane ispunjavati uvjete propisane za određenu vrstu, kategoriju, posebni standard, odnosno za dodjelu oznake kvalitete, ne može poslovati kao ta vrsta, kategorija, posebni standard, odnosno s oznakom kvalitete.

Članak 18.

(1) Ugostiteljski objekt može imati naziv jedne vrste ugostiteljskog objekta.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ugostiteljski objekt može imati naziv dvije vrste ugostiteljskih objekata, ako za svaku vrstu ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima.

(3) Naziv vrste ugostiteljskog objekta može se promijeniti, ako su ispunjeni uvjeti propisani za drugu vrstu, i za to izdano odgovarajuće rješenje nadležnog tijela u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Članak 19.

(1) Ugostitelj ne može obavljati ugostiteljsku djelatnost bez rješenja nadležnog ureda odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u pojedinim vrstama ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« i prije nego od Ministarstva pribavi rješenje o kategoriji objekta ukoliko je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisom ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti odnosno staviti u pogon.

(3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti.

(4) Rješenjem iz stavka 3. ovoga članka utvrđuje se privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu i to najdulje godinu dana od dana njegove konačnosti.

(5) Ministar propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz stavka 2. ovoga članka u kojima i pod kojim uvjetima ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost prije nego što pribavi rješenje o kategoriji objekta.

IV. POSTUPAK UTVRĐIVANJA UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI

Članak 20.

(1) Nadležni ured, na zahtjev ugostitelja, utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju.

(2) Nadležni ured, na zahtjev ugostitelja, utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u članku 22. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. i 2. ovoga članka, nadležni ured utvrđuje rješenjem u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(4) Rješenje iz stavka 3. ovoga članka, upisuje se u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju, odnosno u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se kategoriziraju, kojeg vodi nadležni ured.

(5) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Troškove postupka iz stavka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

Članak 21.

(1) Ako nadležni ured ne donese rješenje iz članka 20. stavka 3. ovoga Zakona u propisanom roku, ugostitelj može započeti s radom u objektu, o čemu je dužan prethodno pisanim putem izvijestiti nadležni ured ukoliko je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisom ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti odnosno staviti u pogon.

(2) Nadležni ured dužan je u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka donijeti rješenje iz članka 20. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Ako nadležni ured utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, a ugostitelj je započeo s radom na temelju stavka 1. ovoga članka smatrat će se da djelatnost obavlja protivno odredbama ovoga Zakona.

Članak 22.

(1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama, te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju.

(2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete.

(3) Rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga Zakona upisuje se u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se kategoriziraju, kojeg vodi Ministarstvo.

(4) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Troškove postupka iz stavka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

Članak 23.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svake tri godine provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) O provedenoj kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje koje se upisuje u Upisnik iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo po službenoj dužnosti pazi na rok iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako se utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili prestanak važenja izdanog rješenja o vrsti i kategoriji.

(5) Ako se utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se utvrditi prestanak izdanog rješenja o posebnom standardu ili oznaci kvalitete.

(6) U slučaju iz stavka 4. i 5. ovoga članka, troškove postupka snosi ugostitelj.

(7) Ukoliko se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj.

Članak 24.

Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona u prvom stupnju donosi Ministarstvo, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 25.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona izdat će se ugostitelju uz slijedeće uvjete:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti,
2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom,
3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta,
4. da mu nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti, dok ta mjera traje,
5. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona,
6. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu, Ministarstvo ili nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(2) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete izdat će se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene propisom iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 26.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona prestaje važiti:

- ako ugostitelj, u ugostiteljskom objektu na koji se rješenje odnosi, ne započne s radom u roku od devet mjeseci od dana konačnosti rješenja,
- ako se utvrdi da je ugostitelj odnosno ugostiteljski objekt prestao ispunjavati neki od uvjeta navedenih u članku 25. stavku 1. ovoga Zakona, koji se odnose na njega,
- odjavom obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, s danom podnošenja prijave nadležnom uredu odnosno Ministarstvu, odnosno po službenoj dužnosti ukoliko se utvrdi da je ugostitelj prestao obavljati djelatnost.

(2) O prestanku važenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka nadležni ured odnosno Ministarstvo donosi rješenje.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka upisuje se u Upisnik iz članka 20. stavka 4. odnosno Upisnik iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

V. KAMPIRANJE

Članak 27.

(1) Kampiranje u smislu ovoga Zakona je boravak pod šatorom, u kamp-kućici, kamp-prikolici, pokretnoj kućici (mobile home), autodomu (kamper) i drugoj odgovarajućoj opremi za smještaj na otvorenom prostoru u kampovima iz skupine „Kampovi i ostali ugostiteljski objekti za smještaj“.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za vrijeme održavanja sportskih, skautskih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija dozvoljeno je organizirano kampiranje izvan kampova iz stavka 1. ovoga članka na za to određenim prostorima.

(3) Jedinice lokalne samouprave i javne ustanove koje upravljaju određenim područjem ovisno o svrsi kampiranja iz stavka 2. ovoga članka svojim aktima određuju prostor za kampiranje izvan kampova, uvjete koje taj prostor mora ispunjavati, te vrijeme trajanja takvog kampiranja.

(4) Zabranjeno je kampiranje izvan kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste za smještaj“ i prostora određenih za kampiranje izvan kampova u skladu sa stavkom 2. i 3. ovoga članka.

VI. UGOSTITELJSKE USLUGE U DOMAĆINSTVU I SELJAČKOM DOMAĆINSTVU

1. Ugostiteljske usluge u domaćinstvu

Članak 28.

(1) Ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba koja nije obrtnik ili trgovac pojedinac (u daljnjem tekstu: iznajmljivač).

(2) U smislu ovoga Zakona iznajmljivačem se smatra državljanin Republike Hrvatske.

(3) Iznajmljivačima u smislu ovoga Zakona smatraju se i državljani država članica Europske unije i Europskog ekonomskog prostora.

(4) Ugostiteljskim uslugama u domaćinstvu u smislu ovoga Zakona smatraju se slijedeće ugostiteljske usluge:

1. uslugu smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše 7 soba odnosno 14 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti,

2. uslugu smještaja u kampu, organiziranom na zemljištu kojeg je iznajmljivač vlasnik, s najviše 7 smještajnih jedinica odnosno za 25 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti,

3. usluge doručka, polupansiona ili pansiona gostima kojima iznajmljivač pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor.

(5) Iznajmljivač ne smije, neposredno ili putem drugih osoba koje nisu registrirane za posredovanje u prodaji usluga smještaja, nuditi i prodavati svoje usluge iz stavka 4. točke 1. i 2. ovoga članka izvan svog objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom može popisati predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

Članak 29.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu objekti iz članka 28. ovoga Zakona moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te postupak kategorizacije objekata iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Nadležni ured na zahtjev iznajmljivača utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu i uvjeti za kategoriju za objekte iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 30.

(1) Iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu mora ispunjavati zdravstvene uvjete za rad u ugostiteljstvu sukladno posebnim propisima.

(2) Iznajmljivač mora ispunjavati i zdravstvene uvjete sukladno propisu donesenom na temelju ovoga Zakona.

(3) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo, propisuje zdravstvene uvjete iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 31.

(1) U pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog ureda,

2. istaknuti u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju boravišne pristojbe, te se pridržavati istaknutih cijena,

3. utvrditi normative namirnica, pića i napitaka za pojedino jelo, piće i napitak, ako takve usluge pruža i pružiti usluge po utvrđenim normativima, te na zahtjev normativ predložiti gostu,

4. izdati gostu račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu,

5. voditi popis gostiju na propisani način,

(2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima, iznajmljivač ne smije koristiti oznaku propisane vrste i kategoriju objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda.

(3) Ministar pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca i način vođenja popisa gostiju iz stavka 1. točke 5. ovoga članka.

Članak 32.

Boravak više od 15 osoba koje nisu članovi uže obitelji sukladno posebnom propisu kojim se propisuje obveza plaćanja boravišne pristojbe, u stanovima, apartmanima i kućama za odmor, u turističkim mjestima kojima je posebnim propisom razdobljem glavne sezone obuhvaćeno razdoblje od 15. lipnja do 15. rujna, u tom razdoblju smatra se pružanjem ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu.

Članak 33.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog ureda o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju).

(2) Rješenje o odobrenju izdat će se na zahtjev iznajmljivača uz slijedeće uvjete:

1. da je vlasnik objekta (soba, apartman ili kuća za odmor i sl.) ili vlasnik zemljišta za kamp,

2. da je poslovno sposoban,

3. da ispunjava zdravstvene uvjete propisane pravilnikom iz članka 30. stavka 3. ovoga Zakona,

4. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu,

5. da mu nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane pružanja usluga u domaćinstvu, dok ta mjera traje

6. da građevina - objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(3) Dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 2. i 5. ovoga članka pribavlja nadležni ured po službenoj dužnosti.

(4) Nadležni ured dužan je riješiti o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(5) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo jednom bračnom drugu, odnosno samo jednom od članova obitelji koji žive u zajedničkom domaćinstvu.

Članak 34.

(1) Ako nadležni ured ne riješi o zahtjevu iznajmljivača u roku iz članka 33. stavka 4. ovoga Zakona, iznajmljivač može započeti s pružanjem ugostiteljskih usluga, ukoliko je za građevinu - objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu, u skladu s posebnim propisom

ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti odnosno staviti u pogon, o čemu je dužan prethodno pisanim putem izvijestiti nadležni ured.

(2) Nadležni ured dužan je donijeti rješenje o odobrenju u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ako nadležni ured utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, a iznajmljivač je započeo s radom na temelju stavka 1. ovoga članka, smatrat će se da usluge obavlja protivno odredbama ovoga Zakona.

(4) Nadležni ured dostavit će rješenje o odobrenju Poreznoj upravi, nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata, nadležnoj sanitarnoj inspekciji, te Državnom zavodu za statistiku.

Članak 35.

Rješenje o odobrenju sadrži:

1. ime i prezime, datum rođenja, prebivalište i adresu stanovanja iznajmljivača,
2. mjesto, ulicu i broj objekta u kojem se pruža usluga,
3. vrstu ugostiteljske usluge i broj gostiju kojima se usluga može pružiti,
4. vrstu i kategoriju objekta u kojem pruža usluga.

Članak 36.

(1) Rješenje o odobrenju upisuje se u Upisnik o obavljanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu koji vodi nadležni ured.

(2) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 37.

(1) Rješenje o odobrenju prestaje važiti:

1. smrću iznajmljivača,
2. odjavom iznajmljivača danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom uredu, ako je iznajmljivač u odjavi utvrdio datum unatrag,
3. ako iznajmljivač ne započne pružati usluge u roku od godine dana od dana konačnosti rješenja,
4. ako se utvrdi da je iznajmljivač odnosno objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge prestao ispunjavati neki od uvjeta navedenih u članku 33. stavku 2. ovoga Zakona, koji se odnose na njega,
5. ako je inspekcijskim nadzorom utvrđeno da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, a utvrđeni nedostaci nisu otklonjeni u zadanom roku.

(2) O prestanku važenja rješenja o odobrenju nadležni ured donosi rješenje i dostavlja ga nadležnoj Poreznoj upravi, nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata i nadležnoj sanitarnoj inspekciji, te Državnom zavodu za statistiku.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka upisuje se u Upisnik iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona.

2. Ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu

Članak 38.

(1) Seljačko domaćinstvo u smislu ovoga Zakona je seljačko gospodarstvo ili obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednih gospodarstva sukladno propisima iz nadležnosti ministarstva nadležnog za poljoprivredu i koje pruža ugostiteljske usluge sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) U seljačkom domaćinstvu mogu se pružati slijedeće ugostiteljske usluge:

1. usluge smještaja u sobi i apartmanu do najviše 10 soba odnosno za 20 gostiju istodobno,
2. usluge smještaja u kampu s najviše 10 smještajnih jedinica odnosno za 30 gostiju istodobno,
3. usluge doručka, polupansiona ili pansiona gostima kojima se pružaju usluge smještaja u sobi ili apartmanu, s tim da jela, pića i napitci moraju biti iz pretežito vlastite proizvodnje,

4. pripremanje i usluživanje toplih i hladnih jela te pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 50 gostiju (izletnika) istodobno,

5. usluživanje (kušanje) mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića te domaćih narezaka iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkritom ili na otvorenom prostoru za najviše 50 gostiju (izletnika) istodobno.

(3) Jela, pića i napitci koji se uslužuju u seljačkom domaćinstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je seljačko domaćinstvo.

(4) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te način kategorizacije objekata u kojima se pružaju usluge iz stavka 2. točke 1. i 2. ovoga članka, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što jelima, pićima i napitcima uobičajenim za kraj u kojem je seljačko domaćinstvo, te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. točke 4. ovoga članka.

(5) Na pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 29. do 35. i 37. ovoga Zakona, s tim da se pri pružanju usluga smještaja mora vidno istaknuti odnosno navesti u računu iznos boravišne pristojbe.

(6) Rješenje o odobrenju za pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu upisuje se u Upisnik o pružanju ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu koji vodi nadležni ured.

(7) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka.

VII. NADZOR

Članak 39.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni gospodarski inspektori (u daljnjem tekstu: gospodarski inspektor) i drugi inspektori, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.

(3) Nadzor nad zabranom usluživanja odnosno dopuštanja konzumiranja alkohola osobama mlađim od 18 godina provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici).

(4) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

Članak 40.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora u području ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga, gospodarski inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, a najkraće na rok od 30 dana, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga:

- ako se obavljaju bez upisa u propisani registar odnosno upisnik, ili ako nema odobrenje,
- ako se obavljaju bez rješenja kojim je utvrđeno da prostor, uređaji i oprema udovoljavaju propisanim uvjetima.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se odmah pečačenjem prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način.

(3) Otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka gospodarski inspektor je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od 8 dana od dana izricanja zabrane usmenim rješenjem. Žalba se može izjaviti samo na pisani otpravak rješenja.

(4) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem, u roku od 24 sata od dana pečačenja prostorija, zatražiti da se zapečaćena prostorija privremeno otpečati i u prisutnosti inspektora odmah iznijeti pokvarljive namirnice i poduzeti sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete, nakon čega će inspektor prostorije ponovno zapečatiti.

(5) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 41.

(1) Gospodarski inspektor usmenim rješenjem koje će izreći na licu mjesta ugostitelju ili njegovu predstavniku, zabranit će pružanje ugostiteljskih usluga ugostitelju koji se ne pridržava propisanoga radnog vremena i izvršiti pečaćenje uređaja, opreme i ostalih prostorija u kojima se obavlja ugostiteljska djelatnost, te u roku od pet dana donijeti pisano rješenje o zabrani rada, u trajanju od 30 dana od dana donesenoga usmenog rješenja.

(2) Ukoliko se u ugostiteljskom objektu nalaze pokvarljive namirnice, ugostitelj je dužan pisanim putem, u roku od 24 sata od dana pečaćenja poslovnih prostorija, zatražiti da se zapečaćena prostorija privremeno otpečati i u prisutnosti gospodarskog inspektora iz istih odmah iznijeti pokvarljive namirnice, nakon čega će gospodarski inspektor poslovne prostorije ponovno zapečatiti.

(3) Žalba se može izjaviti samo na pisani otporak rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

(5) Iznimno se mjera pečaćenja iz stavka 1. ovoga članka neće izvršiti ako ugostitelj najkasnije u roku od 2 dana od donošenja usmenog rješenja o zabrani pružanja ugostiteljskih usluga dostavi gospodarskom inspektorima dokaz o izvršenoj uplati novčanog iznosa od 30.000,00 kuna u korist državnog proračuna.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, gospodarski inspektor zaključkom će obustaviti upravni postupak i poništiti usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 42.

(1) Ako ugostiteljski objekt ili objekt u kojem se pružaju pojedine ugostiteljske usluge ne udovoljavaju uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, gospodarski inspektor naredit će otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjeni u određenom roku gospodarski inspektor zabranit će obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga u objektu u kojem su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti, dok se nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(3) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ugrožavaju zdravlje i život gostiju ili zaposlenog osoblja, gospodarski i drugi inspektori iz članka 39. stavka 2. ovoga Zakona zabranit će obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga, u objektu u kojem su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti, dok se nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, gospodarski i drugi inspektori mogu mjeru izreći usmeno i zahtijevati izvršenje mjere bez odlaganja (odmah).

Članak 43.

(1) Ako gospodarski inspektor utvrdi da je oprema za kampiranje postavljena izvan kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ i prostora određenih za kampiranje izvan kampa u skladu sa člankom 27. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona, u svrhu kampiranja, rješenjem će narediti uklanjanje šatora, kamp-kućica, kamp-prikolica i druge opreme za kampiranje.

(2) Rok za izvršenje mjere iz stavka 1. ovoga članka je 24 sata od uručenja rješenja.

VIII. KAZNE ODREDBE

Članak 44.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem Ministarstva odnosno nadležnog ureda, osim u slučaju iz članka 11. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, odnosno pruža usluge iz članka 11. stavka 2. i 3. ovoga Zakona bez prethodne suglasnosti sanitarnog inspektora o ispunjenju sanitarnih uvjeta (članak 11. stavak 1. 2. i 3.),

2. ugostiteljski objekt ne ispunjava minimalne uvjete propisane za određenu vrstu, a za objekte koji se kategoriziraju i uvjete za kategoriju, te uvjete utvrđenog posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete, ili kad prestane ispunjavati te uvjete (članak 14., 15., 16. i 17.),

3. obavlja ugostiteljsku djelatnost bez rješenja nadležnog ureda iz članka 20. stavka 3. ovoga Zakona odnosno rješenja Ministarstva iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 19. stavka 2., 3. i 4. i članka 21. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost, a nema pravo obavljati tu djelatnost u smislu članka 3. ovoga Zakona.

(3) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. i 2. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu pravnoj i fizičkoj osobi će se oduzeti i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(6) Za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 2.500, 00 kuna.

Članak 45.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba , ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u ugostiteljski objekt odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog ureda, odnosno Ministarstva (članak 9. stavak 1. točka 1.),

2. vidno ne istakne na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim odnosno neradnim danima i ne pridržava se istaknutog radnog vremena (članak 9. stavak 1. točka 2.),

3. ne utvrdi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i ne istakne ga na recepciji te izvadak iz kućnog reda ne istakne u svim sobama i apartmanima (članak 9. stavak 1. točka 3.),

4. ne utvrdi normative o utrošku namirnica i pića za pojedino jelo, piće i napitak, ne pruži usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima ili na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 9. stavak 1. točka 4.),

5. vidno ne istakne cijene usluga koje se nude, na način dostupan gostima i ne pridržava se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima ne istakne i iznos boravišne pristojbe, ne stavi cjenike na raspolaganje gostima u dovoljnom broju primjeraka (članak 9. stavak 1. točka 5.),

6. ne izda gostu račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja ne navede u računu i iznos boravišne pristojbe (članak 9. stavak 1. točka 6.),

7. ne pridržava se propisanoga radnog vremena (članak 9. stavak 1. točka 7.),

8. ne spriječi iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz članka 8. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona (članak 9. stavak 1. točka 8.).

9. ne vodi knjigu gostiju u ugostiteljskom objektu za smještaj u propisanom obliku, sadržaju i na propisani način (članak 9. stavak 1. točka 9.),

10. ne vodi knjigu žalbi u svakom objektu u propisanom obliku, sadržaju i na propisani način, ne dostavi izjavljen prigovor u propisanom roku Državnom inspektoratu te ne odgovori na prigovor u propisanom roku (članak 9. stavak 1. točka 10.),

11. ne osigura goste u ugostiteljskom objektu za smještaj od posljedica nesretnog slučaja (članak 9. stavak 1. točka 11.),

12. ne obavijesti pisanim putem u propisanom roku nadležni ured odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu (članak 9. stavak 1. točka 12.),

13. ne istakne u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge turistima uz naziv vrste ugostiteljskog objekta i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge turistima (članak 9. stavak 4.),

14. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju, koristi oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda odnosno Ministarstva (članak 10.),

15. uslužuje odnosno dopušta konzumiranja alkoholnih pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina, u ugostiteljskim objektima u kojima se uslužuju alkoholna pića ne istakne na

vidljivom mjestu oznaka o zabrani usluživanja odnosno konzumiranja alkoholnih pića osobama mlađim od 18 godina, ili ako uslužuje alkoholna pića protivno propisanoj zabrani (članak 12.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.500,00 kuna.

Članak 46.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

1. pruža usluge u objektu zatvorenog tipa bez rješenja nadležnog ureda (članak 4. stavak 2.),

2. ugostiteljski objekt zatvorenog tipa ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima (članak 4. stavak 2. i 3.),

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.500,00 do 7.500,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu pravnoj i fizičkoj osobi će se oduzeti i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.500,00 kuna.

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja nije obrtnik ili trgovac pojedinac, ako:

1. pruža usluge smještaja u više od 7 soba odnosno 14 kreveta u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti (članak 28. stavak 4. točka 1.),

2. pruža usluge smještaja u kampu u više od 7 smještajnih jedinica odnosno za više od 25 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti (članak 28. stavak 4. točka 2.),

3. pruža usluge doručka, polupansiona ili pansiona osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor (članak 28. stavak 4. točka 3.),

4. nudi i prodaje usluge iz članka 28. stavka 4. točke 1. i 2. ovoga Zakona protivno članku 28. stavku 5. ovoga Zakona (članak 28. stavak 5.),

5. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 29. stavak 1.),

6. ne ispunjava propisane zdravstvene uvjete (članak 30. stavak 2.),

7. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 1 točka 1.),

8. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju boravišne pristojbe, te se ne pridržava istaknutih cijena (članak 31. stavak 1. točka 2.),

9. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedine usluge prehrane, pića i napitaka, ako takve usluge pruža i ne pruži usluge po utvrđenim normativima te na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 31. stavak 1. točka 3.),

10. ne izda gostu račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu (članak 31. stavak 1. točka 4.),

11. ne vodi popis gostiju na propisani način (članak 31. stavak 1. točka 5.),

12. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 2.),

13. pruža usluge iz članka 28. i 38. ovoga Zakona bez rješenja o odobrenju, osim u slučaju iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona (članak 33. stavak 1.),

14. pruža ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu a nije član seljačkog domaćinstva, pruža uslugu smještaja u više od 10 soba odnosno za više od 20 gostiju istodobno ili u kampu u više od 10 smještajnih jedinica odnosno za više od 30 gostiju istodobno, pruža usluge doručka, polupansiona ili pansiona osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja u sobi i apartmanu ili gostima kojima pruža usluge smještaja uslužuje jela, pića, i napitke koji nisu iz pretežito vlastite proizvodnje, priprema i uslužuje topla i hladna jela te pića i napitke koji nisu iz pretežito vlastite proizvodnje za goste (izletnike) ili ih uslužuje za više od 50 gostiju (izletnika) istodobno, ili uslužuje mošt, vina, voćna vina, druge proizvode od vina i voćnih vina, jaka alkoholna i alkoholnih pića te domaće nereske koji nisu iz vlastite proizvodnje, ili ih uslužuje za više od 50 osoba (izletnika) istodobno, te ako pri pružanju usluga smještaja vidno ne istakne odnosno u računu ne navede iznos boravišne pristojbe, ili uslužuje jela, pića ili napitke koji nisu uobičajeni za kraj u kojem je seljačko gospodarstvo (članak 38. stavak 2., 3. i 5.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točke 1., 2., 3. i 14. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.000,00 kuna.

Članak 48.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja kampira izvan kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ i prostora određenih za kampiranje izvan kampova u skladu sa člankom 27. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona. (članak 27. stavak 4.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.000,00 kuna.

Članak 49.

Za prekršaje utvrđene člankom 44. i 45. ovoga Zakona počinjene u istom ugostiteljskom objektu drugi put u roku od dvije godine od pravomoćnosti prvog rješenja o prekršaju, uz novčanu kaznu, izreći će se ugostitelju i zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti u tom objektu u trajanju od tri mjeseca do godine dana.

Članak 50.

Za prekršaje utvrđene člankom 44. i 45. ovoga Zakona počinjene u istom objektu treći put u roku od dvije godine od pravomoćnosti drugog rješenja o prekršaju uz novčanu kaznu, izreći će se ugostitelju i zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti u trajanju od šest mjeseci do godine dana.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 51.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u objektima iz članka 9. stavka 1. točke 2. i 3. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama pravilnika iz članka 14. stavak 2. ovoga Zakona u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(2) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u objektima iz članka 33. i 34. odnosno na način propisan člankom 15. stavkom 1. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama pravilnika iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(3) Ugostitelju koji ne uskladi svoje poslovanje sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka nadležni ured rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti.

Članak 52.

(1) Pravne i fizičke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u objektu zatvorenog tipa sukladno članku 4. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) nastavljaju s radom, ali su dužne u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ishoditi rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za neku od vrsta ugostiteljskih objekata propisanih pravilnikom donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Pravnoj ili fizičkoj osobi koja ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležni ured rješenjem će zabraniti pružanje ugostiteljskih usluga i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o pružanju ugostiteljskih usluga u objektu zatvorenog tipa.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka pravne i fizičke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u objektu zatvorenog tipa za djecu u sklopu organiziranog odmora djece nastavljaju s radom kao ugostiteljski objekti iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Do isteka roka iz stavka 1. ovoga članka na pružanje usluga u objektu iz stavka 1. ovoga Zakona, osim u objektima iz stavka 3. ovoga članka, primjenjivat će se odredbe Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) i propisa donesenih za njegovo izvršenje.

(5) Do stupanja na snagu propisa iz članka 4. stavka 3. i 5. ovoga Zakona na objekte iz stavka 3. ovoga članka primjenjivat će se odredbe Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) i propisa donesenih za njegovo izvršenje.

Članak 53.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u smještanim objektima kampovi koji se kategoriziraju, iz skupine „Kampovi i druge vrste objekata za smještaj“, a do stupanja na snagu ovoga Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste objekata za smještaj“ („Narodne novine“, broj 175/03 i 106/04) dužni su ishoditi rješenje o kategorizaciji u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu propisa iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ugostitelju koji ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležni ured rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji.

Članak 54.

Ugostiteljima koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u smještanim objektima iz skupine „Hoteli“ koji se kategoriziraju, a do stupanja na snagu ovoga Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, kategorizaciji, posebnim standardima i posebnoj kvaliteti smještajnih objekata iz skupine „Hoteli“ („Narodne novine“, broj 48/02, 108/02, 132/03 i 73/04) Ministarstvo će rješenjem zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji.

Članak 55.

(1) Fizičke osobe (građani) koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge građana u domaćinstvu, nastavljaju pružati ugostiteljske usluge sukladno odredbama ovoga Zakona kojima je uređeno pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, s tim da su oni čiji smještajni kapaciteti prelaze ograničenja propisana člankom 28. stavkom 1. i 2. ovoga Zakona dužni uskladiti svoje poslovanje s odredbom članka 28. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona u roku od pet godina od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Fizičkoj osobi koja ne uskladi svoje poslovanje sukladno stavku 1. ovoga članka nadležni ured rješenjem će zabraniti pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o odobrenju.

Članak 56.

Rok iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je Ministarstvo dužno provesti ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona i ponovno utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona za ugostiteljske objekte kojima je do stupanja na snagu ovoga Zakona rješenjem utvrđena kategorija, odnosno posebni standard i oznaka kvalitete teče od dana konačnosti tih rješenja.

Članak 57.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama ovoga Zakona.

Članak 58.

(1) Predstavničko tijelo dužno je donijeti propise na osnovi ovlaštenja iz ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka Zakona ostaju na snazi propisi koje su predstavnička tijela donijela temeljem ovlaštenja iz Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

(3) Pojedinačna rješenja poglavarstva jedinice lokalne samouprave donesena temeljem članka 11. stavka 2. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) koja su u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona prestaju važiti od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 59.

Propise na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 60.

Do stupanja na snagu propisa iz članaka 58. i 59. ovoga Zakona, ostaju na snazi propisi koji su doneseni za izvršenje Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05).

Članak 61.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) i odredbe članka 58. stavka 5. Zakona o Državnom inspektoratu („Narodne novine“, broj 76/99, 93/03, 151/03, 160/04, 174/04, 33/05, 48/05, 129/05 i 140/05) u dijelu koji se odnosi na provedbu inspeksijskog nadzora u području ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga.

Članak 62.

Ako drugačije nije uređeno međunarodnim ugovorom koji je na snazi u Republici Hrvatskoj, odredba članka 28. stavka 3. ovoga Zakona stupa na snagu danom stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 63.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Razlozi zbog kojih se donosi Zakon

Ugostiteljska djelatnost u funkciji sveukupne turističke ponude bitno utječe na činjenicu da je turizam jedan od najznačajnijih čimbenika gospodarskog razvoja u Republici Hrvatskoj.

Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti imao je, od 1996. godine kada je donesen, ukupno 10 izmjena i dopuna, uz dva pročišćena teksta. Česte odnosno obimnije izmjene odredbi nekog zakona dovode do nerazumijevanja zakonskog propisa i do teškoća u njihovoj primjeni od strane pravnih i fizičkih osoba na koje se propis odnosi odnosno nadležnih državnih upravnih tijela i drugih tijela koja primjenjuju ili provode nadzor nad primjenom propisa. Što se tiče Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti česte izmjene propisa mogu negativno utjecati na interes investitora, domaćih i stranih, za daljnja ulaganja u području ugostiteljstva, posebice na green field projekte u cilju stvaranja novih kvalitetnih smještajnih kapaciteta.

Također važeći Zakon nije u potpunosti usklađen s pravnom stečevinom Europske unije. Donošenje novog Zakona o ugostiteljstvu predviđeno je Planom usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije za 2006. godinu, sukladno prihvaćenom Planu provedbe Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju za 2006, odnosno Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji za 2006. godinu. Neusklađenost Zakona odnosi se na preostale zapreke glede slobode pružanja prekograničnih usluga i to u dijelu koji se tiče pružanja usluga građana u domaćinstvu. Naime, Zakonom je propisano da te usluge mogu pružati isključivo hrvatski državljani.

Planom kratkoročnih i dugoročnih mjera za suzbijanje sive ekonomije, kao i Nacionalnim programom zaštite potrošača za razdoblje 2005-2006, predviđene su mjere za čije provođenje su nužne izmjene važećeg Zakona. Te mjere prvenstveno se odnose na propisivanje većih iznosa novčanih kazni za prekršaje koji se tiču nelegalnog obavljanja djelatnosti, odnosno pružanja usluga (ovisno o ograničenjima za propisivanje novčanih kazni iz Zakona o prekršajima) i davanje većih ovlasti gospodarskim inspektorima u takvim slučajevima (što je već učinjeno u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o državnom inspektoratu /Narodne novine", broj 129/05/). Nacionalni program djelovanja za mlade također predviđa mjere kojima je cilj razvoj turizma za mlade širenjem mreže smještajnih objekata namijenjenih prvenstveno mladima, a sukladno međunarodnoj praksi, za čije provođenje su nužne izmjene važećeg Zakona. I Strategijom razvoja hrvatskog turizma do 2010. godine obuhvaćeno je donošenje novog Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Nadalje, pojedina se zakonska rješenja moraju izmijeniti, kako zbog već navedenog, tako i zbog stavljanja u zakonske okvire dosad neobuhvaćenih, a prisutnih načina obavljanja djelatnosti, odnosno izostavljanjem onih koja više ne odgovaraju razvoju hrvatskog gospodarstva.

Tako se mora uvažiti činjenica da Hrvatski ferijalni i hostelski savez kao dio istovrsne međunarodne udruge u svom popisu osnovnih djelatnosti ima pružanje usluga smještaja za mlade. Kako prema važećem Zakonu takvu uslugu može obavljati samo ugostitelj, bitno se zadire u sistem funkcioniranja te udruge, a to nije nužno i svrhovito. Hrvatski planinarski savez i njegove članice raspolažu s objektima u planinskim područjima gdje nema drugih ugostiteljskih objekata i u njima pružaju usluge smještaja i prehrane za planinare (članove udruga odnosno druge izletnike) čime pokrivaju dio djelatnosti koji sada ne pokrivaju profesionalni ugostitelji, te se nalaze u nelegalnoj zoni pružanja usluga. Isto se odnosi i na lovačke udruge koji raspolažu objektima na područjima lovišta, te ribičke udruge. Kroz omogućavanje pružanja određenih ugostiteljskih usluga udrugama pripadnika nacionalnih manjina pridonijet će se njihovoj osnovnoj zadaći - očuvanju, promicanju i iskazivanju nacionalnog i kulturnog identiteta nacionalne manjine s pozitivnim učincima na promidžbu našeg turizma. S obzirom da Zakon o udrugama dopušta da udruga može obavljati djelatnost kojom se stječe prihod sukladno zakonu, smatramo da nema zapreke predvidjeti novim Zakonom takvu mogućnost za navedene udruge. S obzirom da se danas od ustanove za kazališnu djelatnost očekuje da ispuni ukupne zahtjeve posjetitelja u svezi s kazališnim događajem, pa tako i one koje se tiču pružanja određenih ugostiteljskih usluga, a ugostitelji često nisu, zbog neprofitabilnosti, zainteresirani za obavljanje djelatnosti u prostorima kazališnih ustanova, potrebnim se smatra i takvim ustanovama omogućiti obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Osnovne

usluge koje zdravstvene ustanove - lječilišta pružaju kao svoju osnovnu djelatnost uz pružanje ugostiteljskih usluga i usluga u turizmu omogućit će pružanje kompletne usluge u zdravstvenom turizmu, a bez osnivanja posebnih pravnih osoba koje bi se bavile samo ugostiteljskom djelatnošću.

Funkcija odmarališta kao socijalne kategorije, koja su kao objekt regulirana važećim Zakonom, već je odbačena novelom Zakona iz 2001. godine određivanjem da samo ugostitelj može u njima pružati ugostiteljske usluge, te se ocjenjuje da takve postojeće objekte treba u potpunosti komercijalizirati. Iznimno, uvažavajući činjenicu značaja organiziranog odmora djece na socijalni standard prvenstveno iz obitelji s nižim prihodom po članu domaćinstva, odnosno za mogućnost samostalnog ljetovanja/zimovanja djece bez pratnje roditelja, smatramo da organiziranje dječjih odmarališta treba i dalje omogućavati pravnim i fizičkim osobama, a ne samo ugostiteljima. Organiziranje ostalih vrsta odmarališta bila bi nelojalna konkurencija ugostiteljima.

Definicija pojma „ugostiteljski objekt“ ocjenjuje se preuskom jer bi taj pojam trebao obuhvaćati sve objekte u kojima se obavlja ugostiteljska djelatnost, a ne kako važeći Zakon uređuje samo pojedine takve objekte, što dovodi do određenog nerazumijevanja pojedinih zakonskih rješenja.

Uređivanje radnog vremena ugostiteljskih objekata odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave, odnosno njihovih poglavarstava za pojedine ugostiteljske objekte, dovelo je do neravnopravnosti gospodarskih subjekata s obzirom na različit pristup pojedinih sredina potrebama turizma, te do učestalih pritužbi na dozvoljeno radno vrijeme pojedinih vrsta objekata i nepoštivanje uvjeta zaštite od buke, posebice onih koji rade noću.

Zaštita maloljetnika kroz odredbu o zabrani usluživanja alkohola nije dala očekivane rezultate zbog otežanog utvrđivanja prekršaja u inspekcijskom odnosno sudskom postupku.

Institut voditelja poslovanja pokazao se suvišnim, odnosno ponekad i otežavajućom okolnošću za zakonito poslovanje ugostitelja, a predstavlja i financijski teret za ugostitelja koji za sve ugostiteljske objekte u kojima obavlja djelatnost mora osigurati voditelja poslovanja. Također uvjete za voditelja poslovanja nije teško ispuniti, pa je upitna njihova kvalificiranost. Također voditelj poslovanja je suvišan i iz razloga što je Zakonom propisana prekršajna odgovornost pravne ili fizičke osobe te odgovorne osobe u pravnoj osobi.

Dinamika obavljanja ugostiteljske djelatnosti, često zatvaranje i otvaranje ugostiteljskih objekata utječe i na poštivanje rokova u kojima nadležna tijela moraju izdati rješenja glede ispunjavanja uvjeta za obavljanje djelatnosti pa se rok od 15 dana za ugostiteljske objekte ocjenjuje prekratkim.

Nepostojanje obveze ugostitelja da osigura goste u smještajnim objektima od posljedica nesretnog slučaja dovodi u pitanje proklamiranu zaštitu potrošača. To tim više što Zakon o turističkoj djelatnosti kao obvezu organizatora putovanja propisuje obvezu korištenja ugostiteljskih objekata u kojima su korisnici usluga osigurani. Osiguranje gosta u ostalim ugostiteljskim objektima treba biti odluka ugostitelja.

Pojam „posebna kvaliteta“ ocjenjuje se neadekvatnim za značenje koje bi trebalo sukladno posebnom pravilniku imati, pa će se u novom Zakonu zamijeniti pojmom „oznaka kvalitete“.

Uređenje kampiranja više ne odgovara realnim situacijama (održavanje sportskih, skautskih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija) u kojima se na određen način u funkciji odvijanja programa organizira boravak u opremi za kampiranje u svrhu kampiranja, čime organizatori takvih događanja ulaze u nelegalnu zonu obavljanja djelatnosti.

U domaćinstvu građanin smije iznajmljivati gostima sobe, apartmane ili kuće za odmor, kojih je vlasnik, do ukupno 10 soba, odnosno 20 postelja, te organizirati kamp na svojem zemljištu za najviše 10 smještajnih jedinica, odnosno 30 gostiju istodobno. Podaci ukazuju da oko 45% smještajnih kapaciteta kojim raspolaže hrvatski turizam je u domaćinstvima građana, što se ocjenjuje previsokim postotkom za kvalitetu turističke ponude kojoj Hrvatska teži. Podizanje profesionalnosti nužno je za daljnji razvoj turizma kao jedne od glavnih gospodarskih djelatnosti i pokretača sveukupnog gospodarskog razvoja Republike Hrvatske. Ujedno takav način pružanja usluga teže je pratiti od strane inspekcijskih službi, pa se ocjenjuje da oko 20% ulazi u sivu odnosno crnu zonu kako što se tiče prijave gostiju, plaćanja poreznih obvezi i plaćanja boravišne pristojbe. I

strani državljani iznajmljuju svoje kuće za odmor na crno, jer jedini legalni način za njih je za sada da tu djelatnost obavljaju kao ugostitelji. Stoga se ocjenjuje da je potrebno Zakonom predvidjeti da i državljani država članica Europske unije i Europskog ekonomskog prostora mogu pružati navedene usluge pod istim uvjetima kao i hrvatski državljani, ako drugačije nije uređeno međunarodnim sporazumom koji je na snazi u Republici Hrvatskoj, tek od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji.

Zakonsko smanjenje sadašnjih ograničenja broja soba, kreveta, smještajnih jedinica za građane u domaćinstvu čini se nužnim preduvjetom za navedeno usmjerenje hrvatskog turizma. Primjeri sličnih ograničenja: Njemačka: do 10 soba; Italija: najviše 4 sobe s ne više od 6 kreveta i ne za više od 6 gostiju, Austrija: ograničenja ovise o pokrajinama, u pravilu 7 do 10 soba. U Republici Hrvatskoj iznajmljivači u prosjeku imaju 7 soba. No, ograničenje kapaciteta potrebno je pratiti određenim poticajima, kako bi se omogućilo lakše i brže donošenje odluka za prijelaz u profesionalno obavljanje djelatnosti. To se već čini povoljnim kreditiranjem programa razvoja malog i srednjeg poduzetništva kroz program „Poticaj za uspjeh“. Ujedno se ocjenjuje da postupak pribavljanja rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu, na način kako se sada provodi, izdavanjem dvaju rješenja, prvo rješenja o minimalnim uvjetima i uvjetima o kategoriji smještajnog objekta a potom rješenja o odobrenju, čini postupak dužim i kompliciranijim i skupljim i za građanina i državu.

S obzirom da pružanje usluga u seljačkim domaćinstvima ima veća ograničenja što se tiče usluga koja se mogu pružati, da se ne radi o velikim brojkama smještajnog kapaciteta, jer se u seljačkim domaćinstvima prvenstveno pružaju usluge prehrane i pića, za seljačka domaćinstva nema potrebe smanjivati smještajna ograničenja.

Visina novčani kazni za prekršaje propisane Zakonom ne mogu odgovoriti svojoj svrsi te ih je nužno, što se tiče i donjih i gornjih granica povećati. Određeni nerazmjer predviđenih prekršajnih kazni posljedica je ograničenja Zakona o prekršajima glede iznosa najviše novčane kazne za fizičke osobe. Ujedno ocjenjuje se nedostatnim davanje ovlaštenja nadzora nad poštivanjem zabrane usluživanja alkohola maloljetnim osobama samo gospodarskim inspektorima, te bi se radi pojačane kontrole ovlaštenje za nadzor trebalo dati i policijskim službenicima, koji su ionako u obavljanju policijskog posla svakodnevno prisutni na terenu odnosno u kontaktu s ugostiteljskim objektima i njihovim gostima, te mogu lakše uočiti postojanje prekršaja.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Slijedom navedenog osnovna pitanja koja se trebaju urediti novim Zakonom su:

- definicija ugostiteljske djelatnosti,
- subjekti koji mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost,
- objekti odnosno prostori i naprave u kojima mogu biti smješteni ugostiteljski objekti,
- skupine ugostiteljskih objekata s obzirom na vrstu ugostiteljskih usluga koji se u njima pružaju,
- radno vrijeme ugostiteljskih objekata,
- obveze ugostitelja,
- minimalni uvjeti za vrstu i uvjeti za kategoriju ugostiteljskih objekata,
- zabrana usluživanje i konzumiranja alkohola maloljetnim osobama u ugostiteljskim objektima,
- postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje ugostiteljske djelatnosti,
- kampiranje,
- ugostiteljske usluge građana u domaćinstvu i seljačkom domaćinstvu,
- nadzor nad primjenom Zakona,
- prekršaji i prekršajne kazne, upravne i zaštitne mjere.

3. Posljedice koje će proisteci donošenjem Zakona

Slijedom navedenog očekuju se slijedeće posljedice donošenja Zakona:

- usklađivanje Zakona s pravnom stečevinom Europske unije,

- olakšana primjena i razumijevanje Zakona,
- smanjenje sive ekonomije i rada na crno,
- povećanje državnog proračuna i povećanje prihoda turističkih zajednica zbog bolje naplate boravišne pristojbe,
- zaštita tržišnog natjecanja,
- olakšano poslovanje ugostitelja,
- daljnji razvoj turizma za mlade,
- jasna definicija ugostiteljskog objekta kao objekta u kojem se pružaju ugostiteljske usluge,
- u pravilu jednako uređenje radnog vremena ugostiteljskih objekata na području države određivanjem pravila i iznimaka,
- veća mogućnost kontroliranja usluživanja, odnosno konzumiranja alkohola maloljetnika,
- bolja zaštita potrošača,
- izmjena strukture smještajnih kapaciteta i veća profesionalizacija djelatnosti,
- veće poštivanje zakonskih odredbi,
- veća zaposlenost.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom propisan je predmet ovoga Zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisano je što se smatra ugostiteljskom djelatnošću u smislu ovoga Zakona.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisano je tko može obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati samo određene ugostiteljske usluge. Tako pored ugostitelja, ugostiteljsku djelatnost mogu pod uvjetima za ugostitelja obavljati i u članku taksativno navedene pravne osobe. Naime, kako je osnovna djelatnost, pa i razlog osnivanja, navedenih pravnih osoba usko povezana s ugostiteljskom djelatnošću i turizmom u cjelini, ocjenjuje se opravdanim omogućiti navedenim pravnim osobama obavljanje ugostiteljske djelatnosti bez njihove formalne registracije kao ugostitelja. Tako u krug pravnih osoba koje pod uvjetima za ugostitelja mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, pored ustanova koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode te ugostiteljskih obrazovnih ustanova, učeničkih i studentskih domova u njihovim poslovnim prostorijama i prostorima, predlaže se da ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati lječilišta, Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član, Hrvatski planinarski savez i njegove članice u svojim planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član, lovačke udruge koje su na području lovišta pravo lova stekle koncesijom ili zakupom sukladno posebnim propisima, u svojim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, ribičke udruge, ustanove za kazališnu djelatnost, te udruge pripadnika nacionalnih manjina. Nadalje, navedenom odredbom uvažava se činjenica da i Hrvatski ferijalni i hostelski savez, planinarske udruge i udruge lovaca i ribičke udruge, udruge pripadnika nacionalnih manjina, te lječilišta već pružaju određene usluge koje se mogu smatrati ugostiteljskim.

Člankom je propisano da pod određenim uvjetima određene ugostiteljske usluge mogu pružati i fizičke osobe koje nisu registrirane kao obrtnici ili trgovci pojedinci (iznajmljivači i članovi seljačkog domaćinstva), te pravne osobe koje nisu ugostitelji koje mogu pružati ugostiteljske usluge sukladno članku 11. stavku 3. Zakona.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisano je pod kojim uvjetima pravna ili fizička osoba može obavljati djelatnost u ugostiteljskom objektu zatvorenog tipa - odmaralištu za djecu, u funkciji organiziranog odmora djece, dano je ovlaštenje ministru da, uz suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo, pripisuje minimalno-tehničke uvjete za pružanje tih usluga i oblik obrasca prijave i način vođenja upisnika dječjih odmarališta, te je određeno nadležno tijelo za utvrđivanje tih uvjeta.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisano je na koje usluge odnosno način pružanja usluga prehrane, pića i smještaja se odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju.

Uz članak 6. i 7.

Ovim člancima propisano je da se ugostiteljska djelatnost obavlja u ugostiteljskom objektu, navedeni su objekti odnosno prostori i naprave u kojima mogu biti smješteni ugostiteljski objekti, propisuju se skupine ugostiteljskih objekata s obzirom na vrstu usluga koje se u njima pružaju, određuje njihovo daljnje razvrstavanje unutar skupina, mogućnost da pojedine vrste mogu biti klupskog tipa, te se daje ovlaštenje ministru za propisivanje vrsta ugostiteljskih objekata unutar skupina, ugostiteljskih usluga koje se moraju i mogu pružati u pojedinoj vrsti ugostiteljskog objekta, te vrsta ugostiteljskih objekata koje mogu biti klupskog tipa.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisano je radno vrijeme ugostiteljskih objekata na način da je ono određeno s obzirom na ugostiteljske usluge koje se u njima pružaju, na ispunjavanje uvjeta za rad noću, smještaju unutar naselja ili poslovanje unutar nekog drugog objekta.

Ovim člankom daje se i ovlaštenje predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave da pod određenim uvjetima može produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupina „Restorani“ i Barovi“ najduže za 2 sata, odnosno da pod određenim uvjetima za iste ugostiteljske objekte može propisati drugačije radno vrijeme radi organiziranja prigodnih proslava (doček Nove godine, svadba, maturalna zabava i slična događanja), da odredi lokaciju područja naselja u kojem ugostiteljski objekti mogu raditi od 00,00, do 24,00 sati, te da utvrdi mjerila pod kojima poglavarstvo može po službenoj dužnosti za pojedine ugostiteljske objekte odrediti raniji završetak radnog vremena.

Ovim člankom daje se ovlaštenje poglavarstvu jedinice lokalne samouprave da može po službenoj dužnosti za pojedine ugostiteljske objekte najduže za 2 sata odrediti raniji završetak radnog vremena od radnog vremena propisanog stavkom 1. podstavkom 2. i 3. ovoga članka, te radnog vremena propisanog odlukom predstavničkog tijela iz stavka 2. ovoga članka, te ovlaštenje da propisuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupine „Objekti jednostavnih usluga“.

Ovim člankom propisano je da radno vrijeme drugih vrsta ugostiteljskih objekata za smještaj iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ određuje sam ugostitelj odnosno druga pravna ili fizička osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost u tim objektima.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuju se obveze ugostitelja u obavljanju ugostiteljske djelatnosti, daje se ovlaštenje ministru za propisivanje oblika, sadržaja i načina vođenja knjige gostiju te knjige žalbi, a predstavničkom tijelu da može odrediti prostore na kojima se pružaju usluge turistima.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisana je zabrana ugostitelju korištenja oznake propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda i oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisano je da ugostitelj ne smije pružati ugostiteljske usluge koji nisu utvrđene rješenjem, ali da može povremeno (za vrijeme trajanja manifestacija, sajмова, prigodnih priredbi i sl.) izvan svoga ugostiteljskog objekta obavljati ugostiteljsku djelatnost uz ispunjavanje sanitarnih uvjeta. Propisano je i pod kojim uvjetima mogu ugostiteljske usluge pružati i učesnici proslava i manifestacija koje organiziraju turističke zajednice i jedinice lokalne samouprave u promidžbeno turističke svrhe.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisana je zabrana usluživanja odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina, obveza ugostitelja da mora na vidljivom mjestu biti istaknuta oznaka o zabrani, te je dano ovlaštenje predstavničkom tijelu da može zabraniti usluživanje alkoholnih pića u ugostiteljskim objektima u određenom razdoblju tijekom dana.

Uz članak 13.

Ovim člankom dano je ovlaštenje predstavničkom tijelu da, u skladu s prostornim planom, određuje prostore na kojima mogu biti ugostiteljski objekti u kiosku, kontejneru, nepokretnom vozilu i priključnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i sličnim napravama opremljenim za pružanje

ugostiteljskih usluga, te je propisana minimalna udaljenost tih prostora od postojećih ugostiteljskih objekata u čvrstom objektu. Također ovim člankom je dano ovlaštenje predstavničkom tijelu propisivanja vanjskog izgleda navedenih ugostiteljskih objekata uz uvjet poštivanja lokalnih ambijentalnih značajki, te je kao iznimka predviđena mogućnost, odnosno uvjeti pod kojim ugostitelj može odrediti prostor i izgled objekta.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisano je koji uvjeti moraju biti ispunjeni u ugostiteljskim objektima za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, te je dano ovlaštenje ministru da propiše minimalne uvjete.

Uz članak 15.

Ovim člankom je propisana obveza kategorizacije ugostiteljskih objekata iz skupine: »Hoteli« i pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata iz skupine: »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj«, te je dano ovlaštenje ministru da propiše koje se vrste ugostiteljskih objekata iz skupine: »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija, te način kategorizacije objekata.

Uz članak 16.

Ovim je člankom dana mogućnost ugostitelju da za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« zatraži utvrđivanje posebnog standarda i dodjele oznake kvalitete, te je dano ovlaštenje ministru da propiše vrste objekata za koje se može zatražiti utvrđivanje posebnog standarda odnosno dodjela oznake kvalitete, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, način utvrđivanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete, način dodjele te izgled oznake kvalitete.

Uz članak 17.

Ovim je člankom propisano da ugostitelj ne može poslovati u ugostiteljskom objektu koji prestane ispunjavati uvjete propisane za određenu vrstu, kategoriju, posebni standard, odnosno oznaku kvalitete, kao ta vrsta, kategorija, posebni standard, odnosno s dodijeljenom oznakom kvalitete.

Uz članak 18.

Ovim je člankom propisano da ugostiteljski objekt u pravilu može imati naziv jedne vrste ugostiteljskog objekta, jer se odredbom članka daje mogućnost da ugostiteljski objekt može imati naziv dvije vrste ugostiteljskih objekata, pod uvjetom da za svaku vrstu ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima. Također je propisano da se može promijeniti vrsta ugostiteljskog objekta ako su ispunjeni uvjeti propisani za drugu vrstu, kao i izdano rješenje za „prvu“ vrstu.

Uz članak 19.

Ovim je člankom propisano da ugostitelj da bi obavljao ugostiteljsku djelatnost mora ishoditi rješenje nadležnog tijela da objekt ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, ali je kao iznimka dana mogućnost da ugostitelj može pod određenim uvjetima početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u pojedinim vrstama ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« i prije nego pribavi rješenje o kategoriji objekta, s tim da je takvo obavljanje djelatnosti vremenski ograničeno i uvjetovano ishodom odgovarajućeg akta prema kojem se građevina smije početi rabiti odnosno staviti u pogon. Dano je i ovlaštenje ministru da propiše vrste ugostiteljskih objekata u kojima i pod kojim uvjetima ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost prije nego pribavi rješenje o kategoriji objekta.

Uz članak 20.

Ovim člankom određeno je tijelo nadležno za utvrđivanje minimalnih uvjeta za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju, te za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata koji nisu iz skupine »Hoteli« kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju. Člankom je određen i rok u kojem nadležno tijelo mora donijeti rješenje, da se rješenje upisuje u odgovarajući upisnik, dano je ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja upisnika, te je određeno tko snosi troškove postupka.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisana je mogućnost da ugostitelj može, ukoliko nadležni ured ne donese rješenje po njegovom zahtjevu, uz pismenu obavijest nadležnom uredu započeti s radom u objektu, ali uz uvjet da je ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti odnosno staviti u pogon, a da je nadležni ured potom dužan u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti donijeti

odgovarajuće rješenje. Ukoliko se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za obavljanje ugostiteljske djelatnosti smatrat će se da djelatnost obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, odnosno odbit će se zahtjev ugostitelja.

Uz članak 22.

Ovim člankom određeno je tijelo nadležno za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama, te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju, za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete, propisano je da se donesena rješenja upisuju u odgovarajući upisnik, dano ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja upisnika, te je određeno tko snosi troškove postupka.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisano je da Ministarstvo svake tri godine provodi ponovnu kategorizaciju za ugostiteljske objekte iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama, te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju, te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i dodjele oznake kvalitete, da se donesena rješenja u ponovnim postupcima upisuju u odgovarajuće upisnike, te da na poštivanje roka Ministarstvo pazi po službenoj dužnosti. Člankom je propisan postupak odnosno posljedice u slučajevima kada se utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, odnosno više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, te je određeno kada troškovi postupka idu na teret Državnog proračuna, a kada ih snosi ugostitelj.

Uz članak 24.

Ovim je člankom propisano da protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona u prvom stupnju donosi Ministarstvo, nije dopuštena žalba, ali da se može pokrenuti upravni spor, a što je sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se ugostitelju po njegovom zahtjevu izdalo rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, te uvjeti koji moraju biti ispunjeni za izdavanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodatnu kvalitetu.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisani su slučajevi u kojima rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona prestaje važiti, te da o prestanku važenja nadležno tijelo donosi rješenje koje se upisuje u odgovarajući upisnik.

Uz članak 27.

Ovim člankom određena je definicija kampiranja u smislu ovoga Zakona iz koje slijedi da se kampirati može u kampovima iz skupine „Kampovi i ostali objekti za smještaj“, a kao iznimka je propisano da se kampirati može, sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave odnosno ustanova koja upravljaju određenim područjem, i na određenim prostorima koji nisu kampovi, te je propisana zabrana kampiranja i postavljanja kamp opreme izvan kampova i posebno uređenih prostora.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisane su ugostiteljske usluge koje može pružati osoba koja nije obrtnik ili trgovac pojedinac - iznajmljivač, tko se smatra iznajmljivačem i smislu Zakona, ograničenja što se tiče broja soba i gostiju kojima se mogu te usluge pružati, propisano da iznajmljivač mora biti vlasnik nekretnina u kojima ili na kojima pruža usluge, te kako i gdje iznajmljivač može nuditi i prodavati svoje usluge.

Uz članak 29.

Ovim je člankom propisano koje uvjete moraju ispunjavati objekti za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, tijelo nadležno za utvrđivanje tih uvjeta, da se ti uvjeti utvrđuju rješenjem, te je dano ovlaštenje ministru da propiše minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te postupak kategorizacije objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisani su zdravstveni uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu, pa je tako da mora ispunjavati zdravstvene uvjete za rad u ugostiteljstvu sukladno posebnim propisima i sukladno propisu kojeg temeljem danog ovlaštenja donosi ministar uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisane su obveze iznajmljivača pri pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, te je dano ovlaštenje ministru da propiše oblik i sadržaj obrasca i način vođenja popisa gostiju čije je vođenje jedan od ovim člankom propisanih uvjeta.

Uz članak 32.

Ovim je člankom propisano pod kojim uvjetima i kada, te boravak kojih odnosno koliko osoba u stanu, apartmanu i kućama za odmor se smatra pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

Uz članak 33.

Ovim je člankom propisano da je iznajmljivač za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu dužan ishoditi rješenje o odobrenju nadležnog ureda, propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi iznajmljivač ishodio rješenje o odobrenju, određen je rok u kojem nadležno tijelo mora riješiti zahtjev, te je propisano ograničenje da se rješenje o odobrenju može izdati samo jednom članu bračnom drugu odnosno samo jednom od članova obitelji koji žive u zajedničkom domaćinstvu.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisana je mogućnost da iznajmljivač može, ukoliko nadležni ured ne riješi po njegovom zahtjevu u propisanom roku, ali uz uvjet ishođenja odgovarajućeg akta prema kojem se građevina smije početi rabiti odnosno staviti u pogon, uz pismenu obavijest nadležnom uredu započeti s radom u objektu, a da je nadležni ured potom dužan u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti donijeti odgovarajuće rješenje. Ukoliko se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za pružanje ugostiteljskih usluga smatrat će se da se usluge pružaju protivno odredbama ovoga Zakona, odnosno odbit će se zahtjev iznajmljivača. Člankom je propisana obveza nadležnog ureda dostavljanja primjerka rješenja u članku navedenim tijelima.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisano je što rješenje o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu mora sadržavati.

Uz članak 36.

Ovim je člankom propisano da se rješenje o odobrenju upisuje u upisnik, te je dano ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja toga upisnika.

Uz članak 37.

Ovim člankom su propisani razlozi za prestanak važenja rješenja o odobrenju, o čemu nadležni ured donosi rješenje i upisuje ga u odgovarajući upisnik, te je propisana obveza nadležnog ureda dostavljanja primjerka rješenja u članku navedenim tijelima.

Uz članak 38.

Ovim člankom određena je definicija seljačkog domaćinstva u smislu ovoga Zakona, koje se ugostiteljske usluge mogu pružati u seljačkom domaćinstvu, te je dano ovlaštenje ministru da propiše minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te način kategorizacije objekata u kojima se pružaju usluge u seljačkom domaćinstvu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu ovoga članka. Člankom je propisano da se na pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu na odgovarajući način primjenjuju određene odredbe ovoga Zakona koje uređuju pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, s tim da se za razliku od pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u seljačkom domaćinstvu mora vidno istaknuti i navesti u računu iznos boravišne pristojbe, da se rješenja o odobrenju za pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu upisuju u upisnik koji vodi nadležni ured, te je dano ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja toga upisnika.

Uz članak 39. do 43.

Ovim člancima propisan je upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona, inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, upravne mjere koje mogu primijeniti gospodarski inspektori, te nadzor od strane policijskih službenika i njihova ovlaštenja.

Uz članak 44. do 50.

Ovim člancima propisani su prekršaji, novčane kazne za prekršaje i to posebno za pravne osobe, fizičke osobe (obrtnike i trgovce pojedince) i fizičke osobe - iznajmljivače, te odgovorne osobe u pravnoj osobi, za određene prekršaje propisano je obvezno oduzimanje imovinske koristi pribavljene prekršajem, dano je ovlaštenje gospodarskom inspektoru naplate novčane kazne na mjestu izvršenja prekršaja, te je određeno u kojim se slučajevima ugostitelju izriče i zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti te trajanje te mjere.

Uz članak 51. do 63.

Ovim člancima propisane su prijelazne i završne odredbe.